

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

“ความคิด ที่ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ เป็นสิ่งไร้ค่า” พ่อจำไม่ได้ว่าคำพูดนี้เป็นของใคร แต่คงไม่สำคัญ เท่ากับ เนื้อหา ใจความ ที่เตือนใจเราทุกคน ให้คงอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงอยู่เสมอ นั่นคือ มุ่งสู่สิ่งที่ปฏิบัติได้ เป็นจริงได้ มิใช่เอาแต่อยู่ในโลกแห่งความฝันเฟื่อง เลื่อนลอย แม้ว่าเราควรจะมี ความฝัน หรือจินตนาการ เป็นแรงบันดาลใจ ให้มีกำลังขับเคลื่อนทุกสิ่ง ไปสู่การปฏิบัติก็ตาม

Robert H. Connelly สอนว่า “จงทำสิ่งที่คุณพูด แล้วคนอื่นจะพูด สิ่งที่คุณทำ” พ่อตีความว่า การกระทำ เป็นเหมือนแสงสว่าง ที่ทำให้คนอื่นๆเห็นสิ่งที่ เป็นจริง คำพูดคำสอนอย่าง เดียว ไม่มีอำนาจอะไร อาจมีคนเคลิบเคลิ้ม หลงไหลไปบ้าง ก็เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง เท่านั้น แล้ว ที่สุดมันก็จะหมดพลังไปเอง เรื่องนี้ คงเป็นสิ่งที่มีความหมาย ตรงข้ามกับ เรื่องของ “ฤทธิ์กุศล” ใน คำศัพท์ของเราคริสตชน เพราะฤทธิ์กุศล คือการกระทำกิจการดี ซ้ำๆ บ่อยๆ จนเคยชิน จนกระทั่ง กิจการดีนั้นมีอำนาจเหนือความโน้มเอียงในทางผิด ที่มีอยู่ในชีวิตของเรามนุษย์

พ่อไปอ่านพบ คำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับความหมายของคำ 2 คำ ในภาษาอังกฤษ น่าสนใจดี คือ คำว่า Wish พ่อขอแปลว่า ความปรารถนา กับคำว่า Resolution พ่อขอแปลว่า ข้อตั้งใจดี พระสงฆ์องค์นั้นอธิบายว่า ความปรารถนา เป็นดัง เป้าหมาย หรือ ความหวัง ซึ่งเรามักมีอยู่มากมาย โดยเฉพาะ ในช่วงเวลาสำคัญ อย่างเช่น คริสต์มาส ปีใหม่ วันเกิด วันแต่งงาน และอื่นๆ ความปรารถนานี้ บางทีก็ใช้คำพูดที่เกินเลย ความจริงไปบ้าง อย่างเช่น ขอให้มียายุยืน หมื่นปี หรือไม่ก็ ขอให้มีความสุขสดชื่น คิดอะไร ให้ได้สมดังหวัง ตลอดทั้งปี ตลอดชาติ ตลอดไป อะไรทำนองนั้น ซึ่ง ก็เป็นเพียงวิธีพูด ไม่ผิดอะไร ที่จะพูดทำนองนี้ อย่าไปคิดมาก เพราะใครๆก็รู้ว่า ไม่มีทางเป็นจริง

ดังนั้นได้ ตามคำพูด แต่อย่างไรก็ตาม ความปรารถนา ก็บ่งบอกถึง บางสิ่งที่เป็นเป้าหมาย หรือ ความหวัง

ส่วนคำว่า ขอต้งใจดี เป็นวิธีการ หรือขั้นตอน ตามลำดับ เพื่อไปสู่เป้าหมาย หรือความหวัง บางอย่าง อย่างเช่น ปีใหม่นี้ ต้งใจจะไปวัดวันอาทิตย์ทุกสัปดาห์ ซึ่งก่อนหน้านี้ ไปบ้างไม่ไปบ้าง หรือต้งใจว่า ไม่ว่าจะเหนื่อยแค่ไหนก่อนนอน จะสวดสายประคำ 1 สาย หรือต้งใจว่า จะพูดบ่น พูดหยาบ ให้น้อยลงอะไรทำนองนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติ และนอกเหนือจากการที่เรามี ความปรารถนาต่างๆในโอกาสพิเศษแล้ว สิ่งทีควรมีอยู่ควบคู่กัน และน่าจะมามากกว่า ความปรารถนา ด้วยซ้ำ ก็คือ ขอต้งใจดีนี้เอง

พ่อได้รับของขวัญปีใหม่ จากคุณพ่ออนุชา ไชยเดช เป็นหนังสือชื่อเก้เก้ มีความหมายดี ทีชื่อ ว่า “เราทุกคนต่างมีตะเกียง โปรตฉายแสงโดยพร้อมเพรียง” ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดย คุณพ่อ เซซฐา ไชยเดช พี่ชายของเธอนั่นเอง แถมปกหน้ายังมีลูกเล่นพิเศษ คือมีรูปเปลวเทียนพับซ่อนไว้ได้ เหมือนกับบอกว่า เป็นเรื่องของเราเองแต่ละคน ทีจะฉายแสงหรือไม่ แต่ความหมายของการทีเรา ทุกคน ต่างมีตะเกียงนั้น แฝงอยู่ในเรื่องราว เรื่องเล่าต่างๆ ภายในเล่ม ขออนุญาตถ่ายทอดเรื่องหนึ่ง ดั่งนี้ สิงโต เจ้าป่า ประกาศกฎเหล็ก ว่าเมื่อเรียกประชุม สัตว์ตัวใดมาช้าจะถูกลงโทษ ถึงวันประชุม เต่ามาช้าไป หนึ่งชั่วโมง สิงโตจึงพูดกับเต่าว่า “เจ้าต้องถูกลงโทษตามกฎหมายเพราะมาประชุมสาย” เต่าโอตครวญว่า “ท่านก็รู้ว่า ปัญหาของเต่า คือเดินช้า แล้วจะลงโทษช้าหรือ” สิงโตตอบว่า “แน่นอน เพราะเจ้ารู้ตัวอยู่แล้ว ว่าเดินช้า เจ้าต้องกะเวลาเดินให้มากขึ้นสิ”

บทสรุปคือ บางคนนอกจาก ไม่มีขอต้งใจดีแล้ว ยังชอบยกเอา ปัญหา หรือ ข้อบกพร่อง และ ความอ่อนแอของตนมาเป็น ข้อแก้ตัว หรือข้ออ้างในการทำผิดอีกด้วย

เราคริสตชน จะฉายแสงออกไปสู่คนอื่น หรือแสดงตนปรากฏแก่คนอื่นๆอย่างไร อยู่ที่กิจการ ต่างๆทีเรากระทำนั่นเอง

“แสงสว่างของท่านต้องส่องแสงต่อหน้ามนุษย์ เพื่อคนทั้งหลายจะได้เห็นกิจการดีของท่าน และสรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์” (มธ. 5,16)

พ่อสุรสิทธิ์
surasit@catholic.or.th